

800,000 Rbd., som det ærede Medlem taler om, nu kun repræsenterer en Værdi af 280,000 Rbd., og naar jeg saa stiller over derfor de 200,000 Rbd. eller mere, som vi vilde komme til at tilskjeds, dersom vi skulde yde de paagjældende Egne samme Ret og Skjel, som vi have ydet andre Egne i Landet, saa er det hele Beløb, der er Tale om at frelse — hvis ellers det ærede Medlems Beregninger om de 800,000 Rbd. holde Stik, hvad der kunde være tvivlsomt, — en Værdi af 80—100,000 Rbd. Nu er Spørgsmaalet altsaa, om man for en saadan Udgifts Skyld skal udsætte sig for, at Banen enten slet ikke bliver bygget, eller, som den høitærede Minister antydede, bliver bygget paa en Maade, som Egnen ikke kan være tjent med. Jeg tror ikke, at man paa den Slags Begrundelser skal bygge en meget haardnakket Modstand imod en Lov, som i dette Thing en Gang har havt et Flertal, en Lov, som Ministeren anser for at indeholde den eneste praktiske Maade, hvorpaa Hensigten kan opnaas, og for hvilken det andet Thing har erklæret sig med Enstemmighed. Naar man saaledes vil pukke paa en enkelt Stemmes Overvægt, bliver al konstitutionel Forhandling en Umulighed.

Berg: Jeg er aldeles villig til at indrømme den ene Del af Landets Borgere de samme Begunstigelser som den anden, og jeg har heller ikke talt et Ord derimod. Jeg tror ogsaa, at hele Lovgivningen har vist det i Henseende til vort Jernbaneweesen; thi Sjælland er jo blevet særdeles forvorte ved at faae sine Baner baade meget billigt, i det Mindste for en vis Del, og uden Udgift til Expropriation osv. Men fordi man kan byde 40,000 Rbd. pr. Mil til en Sidebane i en affides liggende Egn, er det ikke givet, at man behøver at yde det samme Beløb til en Bane, der udmunder i selve Hovedstaden.

Ordføreren: Med Hensyn til det af den ærede sidste Taler stillede Endringsforslag maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det vistnok ikke er meget begrundet at vælge netop Grønningen som Udgangspunkt; der kunde være mange andre, mere naturlige Endepunkter for Banen f. Ex. Observatoriet, hvorom der jo har været Tale ved en anden Lov, Østerbro, Kastellet, hvis det bliver sløjset, og flere andre Punkter. I Endringsforslaget er det derimod slaaet fast, at det netop skal være Grønningen, hvad enten dette kommer til at koste et halvt Hundrebetusinde Daler mere eller mindre. Det ærede Medlem har imidlertid selv erkjendt, at den første Del af hans Endringsforslag ikke er alvorlig ment, men kun skulde være en Trusel mod det sjællandske Selskab. Ministeren skal kunne sige til Selskabet: Vilde I ikke bygge en Bane fra Lyngby, saa giver jeg et andet Selskab Koncession paa at bygge en Bane fra Grønningen. Nu vide vi imidlertid, at Selskabet ikke

bryder sig det Mindste om denne Trusel. Det er lykkedes Ministeren, saa vidt jeg har forstaaet det, at bevæge Selskabet til at bygge en Bane fra Grønningen til Hellerup, men naar de Herrer tro, at Selskabet gjør dette med Fornøielse eller for at tjene Noget derved, er det en Feiltagelse, thi Selskabet kommer derved til i høi Grad at konkurrere med sig selv. Jeg tror, at den høitærede Minister havde Ret i, at det sjællandske Selskab navnlig i den senere Tid paa flere Punkter har stillet sig imødekommende. Det er oplyst under Behandlingen af Loven om Dobbeltsporet til Roskilde, at Selskabet ved dette Anlæg bringer et meget betydeligt Offer. De Herrer ville ogsaa erindre fra Forhandlingen om den foreliggende Lov, at Selskabet har samtykket i at yde 125,000 Rbd. til Banen gennem Ørb Skov, skjøndt der ikke forelaa Forpligtelse til at betale mere end 18,000 Rbd., og det endda en Forpligtelse, som Selskabet negtede, retlig paahvilede det. Jeg tror, at Alle ville indrømme, at, naar man faar en Bane fra Kjøbenhavn's østlige Del, Grønningen eller et andet Punkt, til Hellerup, tillige en Bane fra Klampenborg til Hørsholm eller Rungsted og dernæst en Bane fra Lyngby til Frederiksfund, saa vil hele denne Egn være saa godt forsynet med Baner, som tænkes kan. De Ideer derimod, som det ærede Medlem her kaster ud gennem sit Endringsforslag, hører vistnok endnu mere til „Sbeernes Verden“ end de, hvorom der igaar var Tale. Det ærede Medlem sagde, at, naar vi ikke vedtage hans Endringsforslag, vilde vi skaffe Frederiksfund den daarlige Bane til Hillerød. Dette forekommer mig at være en mærkvaerdig Slutning. Her er Tale om at bemyndige Ministeren til at give en særlig Præmie eller at gjøre en særlig Opoffrelse for at skaffe den bedst mulige Bane, og saa siger det det ærede Medlem, at Lovforslaget gaar ud paa at skaffe Egnen den flettest mulige Bane, nemlig Banen til Hillerød. Hvad det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, er aldeles klart; det gaar ikke ud paa at skaffe Egnen den bedst mulige Bane, men derimod paa at skaffe den slet ingen Bane, thi jeg tillader mig i allerhøieste Grad at betvivle, at en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund skulde kunne betale sig. Der er ikke oplyst Andet derom, end hvad det ærede Medlem for Etægelse (Tauber) bemærkede, nemlig, at der engang er indgivet Andragende om Koncession paa en Bane over Vedbæk til Frederiksfund, og naar det ærede Medlem siger, at Ministeren har forhindret en saadan Bane, saa foreligger der jo ikke Andet, end at Ministeren siger, at en saadan Bane over Vedbæk ikke er rimelig, men der foreligger ikke Noget om, hvilke Kapitaler, der have staaet bag ved Begjæringen om Koncession. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) bemærkede, at der i og for sig ikke var megen Villighed i, at det sjællandske Selskab skulde nyde godt af et Offer fra Statens Side for at føre en